

Nr. 15.

15. September 1906.

22. Aarg.

Kvindens Stemmeret.

En Opsang.

Dansk Kvindesamfund tilegnet.

*Hun rejste sig, hun sagde: her bli'r ej Ret paa Jord,
saa længe du alene skal sige Lovens Ord.*

*Du bygged' stort i Højden, fik Jorden underlagt;
men grunde Retfærd paa den, det staar i din Magt.*

*For længe Eneherre, for bred din egen Plads,
For vant at bruge Sværdet og din Kommandobas,
du sætter ikke Kursen for Retfærd og for Fred;
Misvisning i Kompasset; der ligger Staal bred-ved.*

*Du tæmte Elementer, du fandt Naturens Tal,
saa de maa trække for dig som Husdyr i din Stald.
Men indad idel Ufred i oprørssvangert Skraal
og udad idel Rustning, som Krig var Alles Maal.*

*Vor Samfund har du styrtet i den dybeste Gæld.
Paa andres Penge gaar det, og du er deres Træl.
Dog ikke du alene; — hvem faar den værste Tørn?
Jeg ser, da kender Svaret: det gælder vore Børn.*